

Dali njakoj e sreshtnal dosega chinovnik, kojto da mu se pohvali, che raboti malko? Dori i onezi, koito si ubivat vremeto cjal predobed v piene na kafe i v prerazkazvane na televizionnata programa ot prednata vecher (klasichesko nachalo na rabotnoto vreme v kancelarijata), a sled tova dremjat na njakakvo predylgo sybranie ili tajno reshavat krystoslovici pod njakoj papka s dokumenti, se vryshtat sled tri po domovete i si s tezhka, umorena pohodka na hora, koito izvyrshvat najchernata rabota.

Naistina, vednaga trjabva da se priznae, che njama nishto po-umoritelno ot rabota, na kojato e trudno ili pochti nevyzmozhno da dolovish smisyla. Vseki den njakoj orator, bolen ot logoreja, ni otkradva po njakolko chasa. Pone polovinata rabotno vreme SE PRAVIM, CHE RABOTIM. Ostatykyt se pada na skukata i typoto ochakvane na obetovanoto „petnajset chasa”, kogato si trygvame. Redki sa shtastlivcite, koito rabotjat točno onova, koeto zhelajat, i te spadat kym profesiite, praktikuvani s zhar. Dalech po-goljam e brojat na onezi, koito s polovinata ot denja si, prekaran v kancelarijata, izplasztat ostatyka ot taka narechenoto svobodno vreme. Vsjava rabota, s izkljuchenie na kancelarskata, dostavja goljamo udovletvorenje i izpylva choveka s shtastie. Neshto si napravil v zhivota, syzdal si sys svoi ryce, izvlyakyl si ot zemjata nezhnija stryk na rastenieto, koeto njakoj den shte stane dyrvo, a dyrvoto shte rodi plod; oblagorodil si metala, izgradil si most nad rekata, postroil si dom, vkaral si gol ot nevyzmozhen ygyl... Edinstveno neshtastnite chinovnici, sled bezsmislno rovene iz bumagite, potyvav v koshmar, v ochakvane na sledvashtoto utro bez vsjakakva radost. Ako, na vsichko otgore, ni v klin, ni v rykav, ste popadnali kato men v ZUKID – uchrezhdenie, koeto ne mozhe nito da zhivee, nito da umre, nito da se razshirjava – v

njakakva vkamenelost ot po-starata chinovnicheska epoha, kydeto i ne syshtestvuva istinska rabota i kydeto se zhivee kazhi-rechi abstraktno, to za da byde absurdyt po-goljam, ot vas se iziskva strogo spazvane na rabotnoto vreme! Pri tova izobshto ne e vazhno dali dejstvitelno imash rabota i za kolko vreme si v systojanie da ja svyrshish. Vazhnoto e telom da prisystvash ot sedem do tri. Ako njakoj chinovnik e izkljuchitelno srychen i ekspeditiven, tova mu kachestvo shte se vyzprieme po-skoro kato otricatelno, otkolkoto da go pohvaljat. Zashto li? Svyrshil edna rabota za dva chasa, toj vsyshtnost omalovazhava celija red v ZUKID, kydeto za tova neshto e neobhodimo pyrvo da se systojat dve-tri sybranja, bezbrojni konsultacii, telefonni razgovori, da se demonstrira prekalena zaetost i, estestveno, da se pravi vpechatlenie, che to otnema naj-malko dva-tri dena ili sedmici. Reshil za naj-kratyk srok njakakyv problem, takyv chovek naj-napred obizhda kolegite si, na koito za тази syshtata rabota e neobhodimo mnogo poveche vreme. Shte go objavjat za ambiciozen (prekaleno se trudi), povyrhnosten (ne e podhodil kym rabotata fundamentalno) i, nakraja, symnitelen, zashtoto sigurno ima njakoe skrito namerenie. Ot druga strana, zasegnat e i samijat ZUKID kato organizacija, kojato, mezhduvprochem, ni plashta i da se pravim, che cjal mesec sme zatrupani s rabota! Opasno se razgolva negovoto bezdejstvie, razkriva se bezsmislieto na rabotnoto vreme, onezi, koito sa zadylzheni da ni kontrolirat, nakazvat i nagrzhdavvat, stavat izlishni.

Vyv vseki sluchaj, ako ne rabotite, a se pridyrzhatе kym pravilata na omagjosanija zamyk, v kojto ste popadnali, ne zastrashavate nikogo. S techenie na vremeto shte zabravjat napyлно, che syshtestvuvate i, toku-vizh, veche ste se pensionirali! „NAJ-ZAETIJAT CHOVEK IMA NAJ-MNOGO VREME!“ – kazva stara anglosaksonska pogovorka; a s nego razpolaga osobeno onzi, kojto raboti v administracijata ili v

njakakva podobna sluzhba. Vprochem, ot nego se ochakva nikoga da ne si priznae za tova. Inache shte dopusne edinstvenija grjah, kojto ne se oproshtava. Znachi, vseki trjabva da pravi vpechatlenie, che se izkrivjava ot rabota, kakvato, vsyshtnost, njama. Zatova chesto shte vidite sluzhiteli, koito sa se specializirali v dylgo vzirane v dokumentacijata do takava stepen, che ne smejat da vdignat glava zaradi njakogo. Tova sa onezi, izvestni na vsichki SKARANI stai, kydeto vseki dyrzhi pod oko drugija, mychejki se da zalovi blizhnija si v bezdejstvie i taka da otbelezhi tochka v svoja polza. Istinski majstori v igrata „pravja se, che rabotja” sa onezi sluzhiteli, koito razglasjavat pred vsichki, che imat tolkova mnogo rabota, ta njakoi zadachi trjabvalo da si nosjat chak vkyshti! Bili ostavali v kancelarijata ot sedem do sedem, ne uspjavali da objadvat, a se hvaljat, che veche pet godini njamat vyzmozhnost da otidat na pochivka ot prekalena zaetost. Te sa psevdosyvestta na vsjaka plesenjasala chinovnicheska organizacija.

Estestveno, syshtestvuvat i kancelarii, v koito sled dylgo sedene zaedno v obshto pomeshtenie, sluzhitelite se sblichavat i sprijateljvat. Tova sa ujutni mesta, svoeobrazni predobedni klubove, kydeto se bybri, pijva, odumva, zakusva, telefonira i chesto se priemmat gosti ot vynshnija svjat. Vprochem, tozi chinovnicheski raj e na stykleni noze i vsjako, dori i malko sytresenie mozhe da go unishtozhi vednyzh zavynagi. Idilijata na predobednata kompanija lesno mozhe da byde razrushena i ot naj-malkoto sprechkvane mezhdou dvama sluzhiteli (naj-chesto okolo zaplatite), kogato neochakvano na njakoe sybranie se stigne do kolektivno ochistvane na syvestta i kogato ostanalite chinovnici, naj-nakraja uznajat, chrez izpovednija monolog na zasegnatija, che edin cjal otdel ne e vyrshel nikakva rabota njakolko godini. V tozi mig vyrhu neshtastnicite se sgromoljasva lavina ot gnjav! Zapochvat da rabotjat komisii za

razsledvane na sluchaja, pishat se otcheti, precenki, dokladi, pravi se svetkavichna reorganizacija po kratkata procedura na voenen syd, kojato prysva kato pilci iz celija ZUKID shtastlivite do vchera chlenove na kluba. Zabeljazal vsichko tova oshte prez pyrvite godini na sluzhbata si, az se staraeh, dokolkoto mozheh, nikoga da ne polucha poveche pari ot ostanalite, za da ne predizvikam zavistta im. Tazi hitrost me spasi ot mnogo neprijatnosti; stanah pohti ljubimec sred kolegite si, a tova, shte priznaete, struva mnogo poveche ot onezi njakolko mizerni banknoti!